

Distanční výuka – 1. třída BERUŠKY

JARO PŘICHÁZÍ

Cíl: postupně děti seznamovat se změnami v přírodě, spojené s příchodem jara.

Pondělí:

Povídáme si, jaké známe roční období, jarní měsíce, dny v týdnu /orientace času/. Jaké pozorují změny v přírodě. Například, že roztál sníh, oteplilo se atd. Dítě si může namalovat barvami, voskovkami velké Sluníčko. /trénujeme jemnou motoriku/

Volám tě sluníčko,

volám tě sluníčko, haló, haló. *(ruce k ústům, jako když volám daleko)*

Tepla je na světě málo, málo, *(mneme si ruce, jako když je zahříváme)*

vylez a rozežeň mraky, mraky *(ruce do vzpažení, mávají do stran)*

a já ti pomůžu taky, taky. *(ukazujeme na sebe)*

Úterý:

Motivujeme děti například obrázkem, loutkou, knihou apod.

Povídáme si na téma „Sluníčko“. Klademe otázky: Proč je pro nás i přírodu důležité, kde ho vidíme, co nám dává, co dělá, když je unavené – den, noc, jak se v létě chráníme a proč aj. V příloze je pracovní list - kreslíme sluníčka a paprsky. /jemná motorika/

Středa:

Při vycházce v přírodě, pozorujeme první kytičky, travu, keře a seznamujeme se s jejich názvy. / sněženka, bledule, petrklíč/ V příloze obrázky kytiček, omalovánky. PČ: květy - na ruličku lepíme květy.

Čtvrtek:

Povídáme si o tom, proč je pro naše tělo tolik důležitý pohyb. Přivoláme si Sluníčko básničkou: „Volám tě sluníčko“ a také si zacvičíme jógové cviky tzv. „Pozdrav Slunci“ – dodržujeme správné dýchání. Společně se naučíme píseň „Na jaře, na jaře“

Na jaře

Na jaře, na jaře,
čáp jede v kočáře.
Hej hopy, hej hopy, hej hopy hop.

Čáp veze sluníčko,
točí se mu mu kolečko.
Hej hopy, hej hopy, hej hopy hop.

Pátek:

Přečteme příběh: „První sněženka“- práce s textem. Trénujeme pozornost, soustředění, paměť, pochopení textu.

První sněženka

Dítě a jeho psychika – poznávací schopnosti a funkce, představivost, fantazie, myšlenkové operace. Podoblast – pozornost, soustředění, paměť.

Konkretizované výstupy – soustředěně poslouchat pohádku.

.....

Sluníčko už pěkně hřeje, lechtá snížek a ten taje. Sluneční paprsek odkrývá travičku. A co nevidí? Malinkatou, bílou hlavičku. „Hola, hola, vstávej, panenka. Jaká jsi bílá! Jako sníh. Budu ti říkat sněženka.“ Sněženka se protáhla, na sluníčko zamrkala, lístečky si urovnala. Ale jak tak lístky rovná, na sluníčko spustí zrovna. „Nechci bílá být. Chtěla bych mít spoustu barev, jako luční kvítí.“ Sluníčko se trochu diví, ale proč ne, říká si. A zavolá na malíře, zda své štěstí nezkusí. Skřítek malíř štětce chystá, na palouček pospíchá. Všechny barvy z celé louky na paletu namíchá. Od každé pak malý puntík sněženka má na květu. Celý les jen němě zírá na tu malou popletu. Sněženka se pyšně těší, že má barev nejvíce, strakatá je přitom jak rozmytá kraslice. Do lesa se vypravila zrovna třída dětí, rozprchly se po mýtině, je jich jako smetí. Chtějí najít sněženku, první jarní květ. Naše kytička se těší. Volá na ně: „Já jsem tady!“ Jak ji ale můžou nevidět? Děti smutně odcházejí. I na kytičku padl smutek. Co že si mě nevšimly? Jak to že mě neviděly? Sněženka si láme hlavu a nechápe záhadu. „Tolik krásných barev mám, jak pro celou zahradu!“ Navečer se snesla rosa, po ní přišel déšť. Sněženka se vykoukala, všechny barvy voda vzala. A kytička byla ráda. Bez těch cizích barev snad zas ji budou poznávat.

Práce s pohádkou

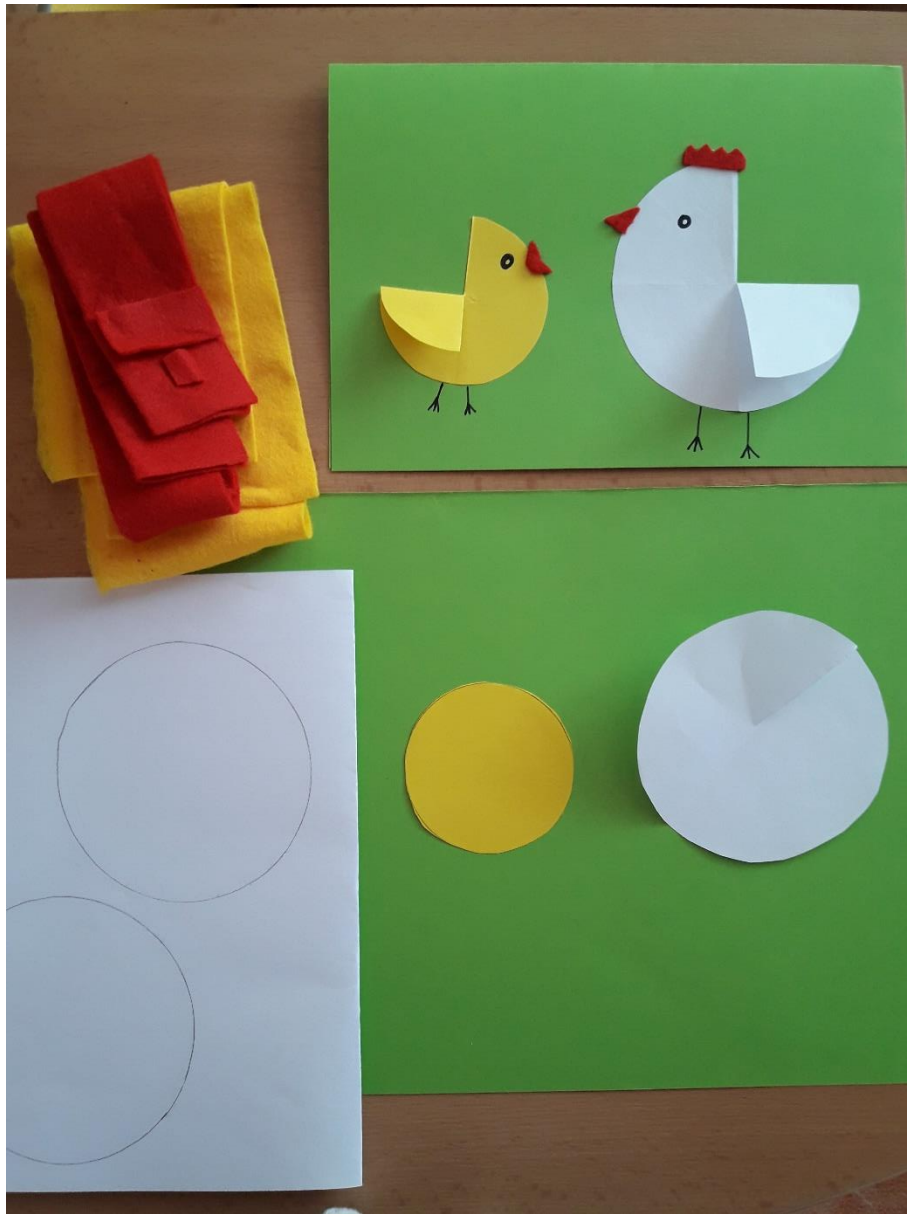
.....

Dítě a jeho psychika – jazyk a řeč. Podoblast – výslovnost, gramatická správnost řeči, porozumění, dorozumívání, vyjadřování. Dítě a jeho psychika – poznávací schopnosti a funkce, představivost, fantazie, myšlenkové operace. Podoblast – pozornost, soustředění, paměť.

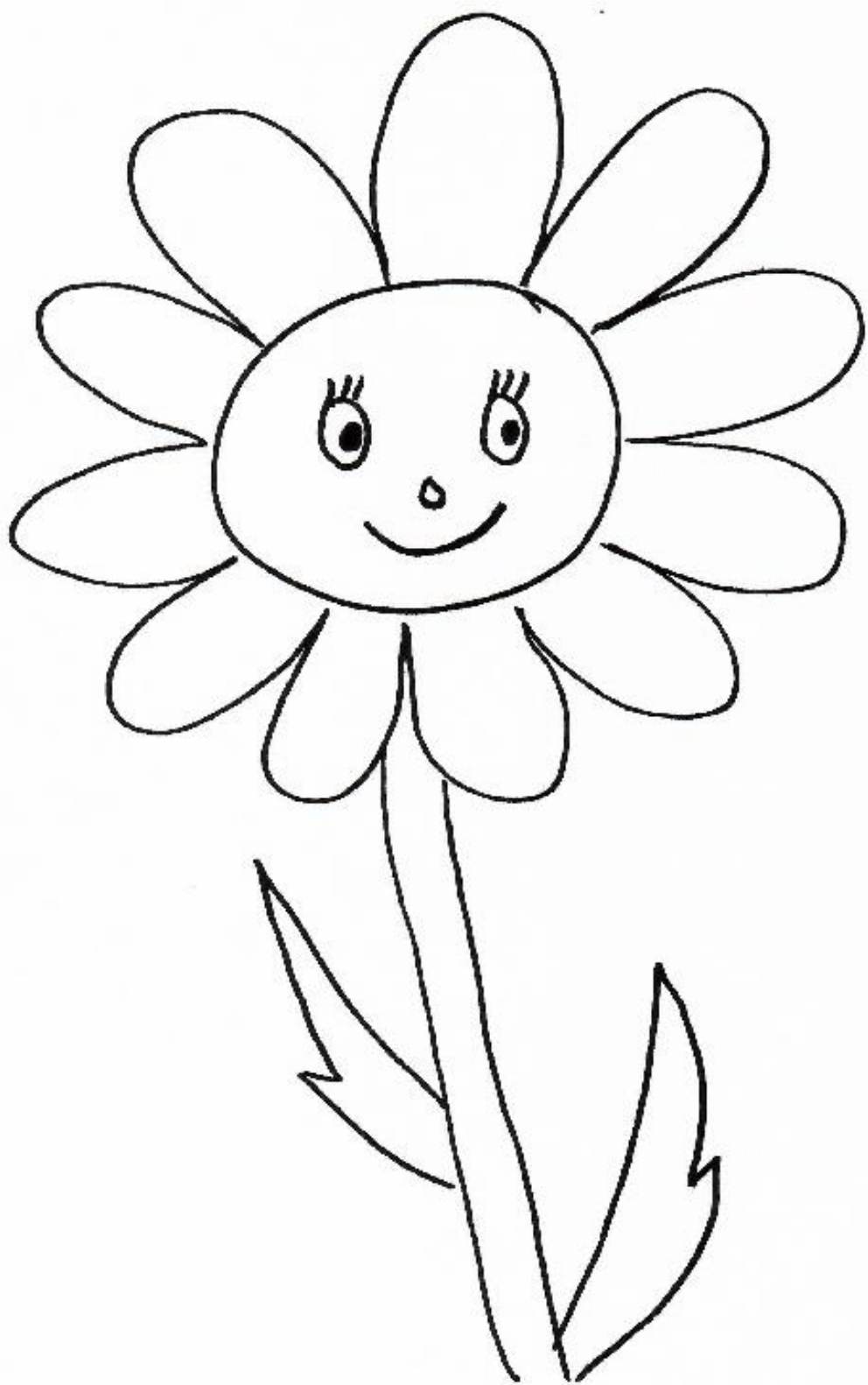
Konkretizované výstupy – sledovat a zachytit hlavní myšlenku pohádky, posuzovat slyšené, samostatně a smysluplně odpovědět na otázku.

- Co si přála sněženka? Splnilo se jí to? Když pak měly děti najít sněženku, našly ji? A proč ji nenašly? Byla pak smutná, když jí déšť smyl všechny barvičky ze sukénky?

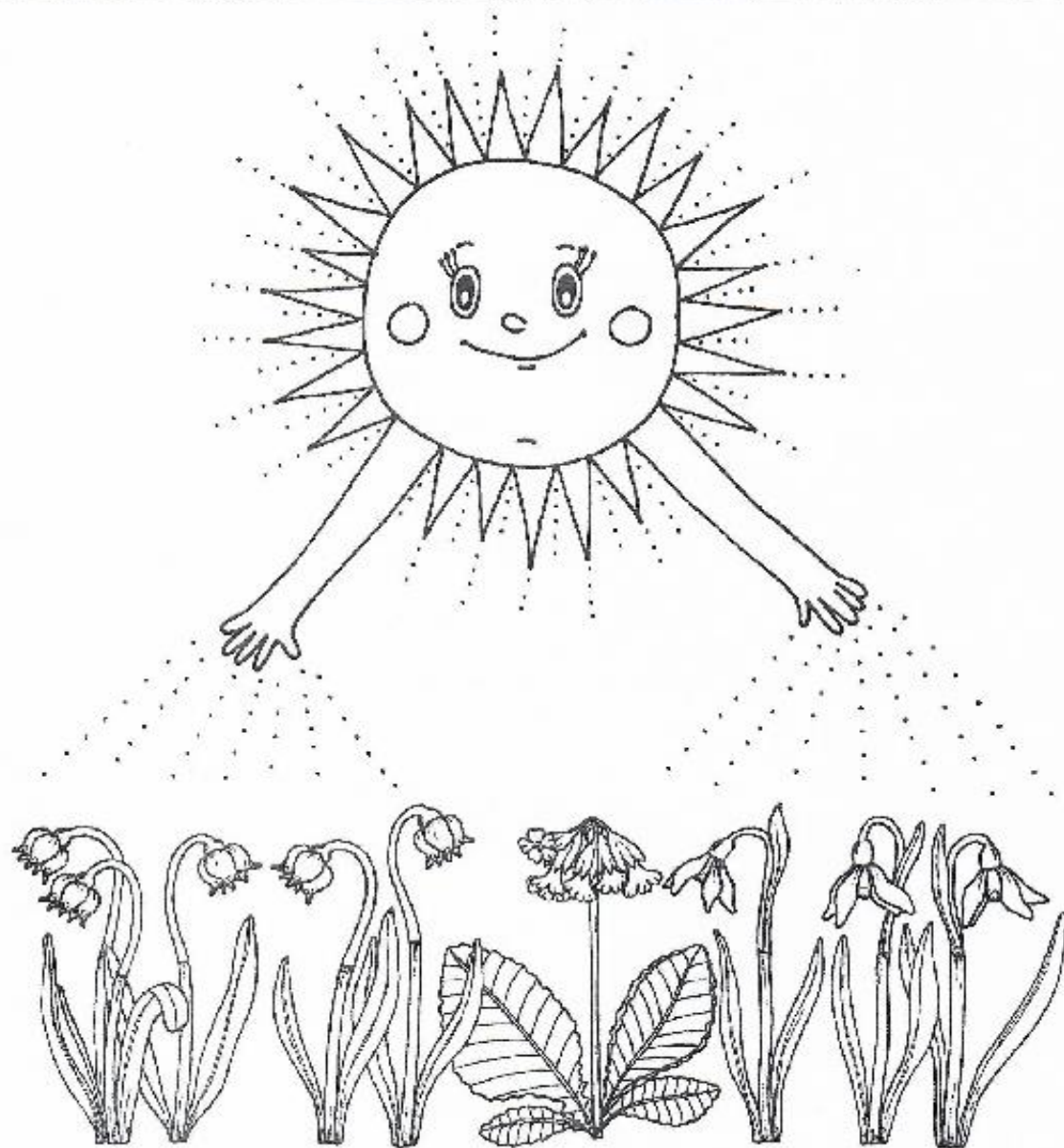

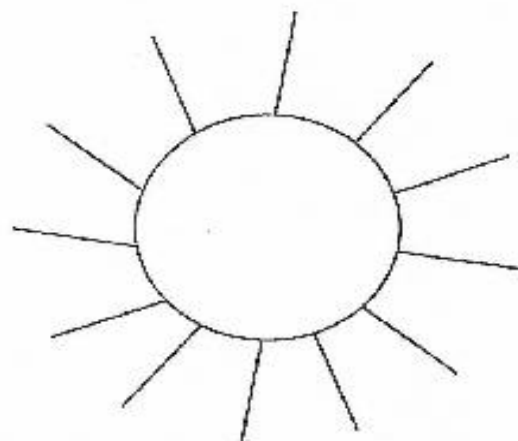

Květiny

Pojmenuj květiny (bledule, petrklíč, sněženka)

Kreslíme sluníčka (kruhy a paprsky)

*Slunko, slunko,
pojď na naše líčko,
dáme ti vajíčko.
Otevřem ti vrata,
dáme ti kus zlata.*

M. Dvůřeková

